

De Namen van Christus

Octavius Winslow

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 23

1. Komt, maakt God met mij groot	Charles Haddon Spurgeon
2. Een kostbare uitnodiging	Joseph Addison Alexander
3. Het goede verlangen	William Bridge
4. De belijdenis van Thomas	Thomas M'Crie

Jaargang 23 – nummer 5 – april 2021

Toelichting foto omslag

Een bekend beeld: een kleine of grotere verzameling van geurtjes, zalfjes en andere middeltjes om goede sier mee te maken. Een beeld dat ook al bijna zo oud is als de mensheid. Zelfs in Hooglied 1 wordt dit beeld gebruikt: 'Uw oliën zijn goed tot reuk, Uw naam is een olie, die uitgestort wordt; daarom hebben U de maagden lief.' Octavius Winslow schrijft hierover: 'Voor degenen die de Heere liefhebben, is er geen onderzoek meer kostbaar en leerzaam dan het onderzoeken van de verschillende en inhoudsvolle Namen die Hij draagt. Een enkele Naam is voor hen vaak als een boek vol met goddelijke waarheid. Als een mijn van onnoemelijke rijkdom, als een doos van de meest kostbare zalf of als een toren van onneembare sterkte.'

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Christ- Emmanuel, or God with us

Bron: Octavius Winslow, Emmanuel, or Titles of Christ (1869), www.gracegems.org

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel.

De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website:

www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

De Namen van Christus

Gij zult Zijn naam heten Emmanuël; dat is, overgezet zijnde, God met ons.

Mattheüs 1:23

De Namen van de Heere Jezus waren niet zoals die van de wereld. Het waren geen lege en ijdele klanken. Elke Naam bezat een treffende betekenis. Elke Naam benadrukte een van de onderscheiden eigenschappen van Zijn persoonlijkheid, of liet een belangrijk aspect van Zijn ambtelijk werk zien. Voor degenen die de Heere liefhebben, is er geen onderzoek meer dierbaar en leerzaam dan het onderzoek naar de verschillende inhoudsvolle Namen die Hij draagt. Een enkele Naam is voor hen vaak als een boek vol goddelijke waarheid, als een mijn vol onnoemelijke rijkdom, als een doos met de kostbaarste zalf of als een onneembaar sterke toren.

Overdenking van Zijn namen

We zullen een paar van de bekendste en belangrijkste Namen van Christus gaan overdenken. Voor vandaag hebben we een Naam uitgekozen die misschien wel de belangrijkste en treffendste is van allemaal. Deze opmerkelijke Naam is de vervulling van een profetie en de bevestiging van ons geloof in de waarheid dat Hij de Messias is. Deze Naam is de ontvouwing van Zijn tweevoudige natuur: het laat ons Zijn godheid en Zijn mensheid zien. Het verhaal gaat als volgt: 'En dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden, het geen door de Heere gesproken is, door de profeet, zeggende: Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn Naam heten Emmanuël; dat is, overgezet zijnde, God met ons' (Matth. 1:22-23).

Zoals ik al zei, hebben we hier de vervulling van een bekende profetie en de openbaring van een wonderbare Persoon. De manier waarop hier vroeger over gedacht werd, zou ons al genoeg stof geven om over na te denken. Het is in deze huidige tijd geen geringe zaak om de volmaaktheid van Gods Woord te belijden. Van alle kanten en op allerlei manieren wordt Zijn Woord kwaadaardig en fel aangevallen.

Zeer geleerde mannen, die belijden godsdienstig te zijn en een aanzienlijke positie bekleden in de kerk, proberen de Bijbel te verwoesten. Daartoe wenden ze alle macht en invloed aan die ze dankzij deze geleerdheid en positie bezitten. Ik zeg het met opzet zo: dit is de verwoesting van de Bijbel! Het Woord van God is geheel goddelijk. En als geheel goddelijk boek moet het ontvangen worden in geloof, nederigheid en liefde. Bestrijdt u de volmaaktheid van het ene deel, dan hebt u ook de volmaaktheid van het andere deel aangevallen. Maakt u één steen van het heilige gebouw los, dan hebt u alle stenen losgemaakt. Knoeit u met de volmaaktheid van dit boek, trekt u de waarheid van het relaas in twijfel, verwerpt u de inspiratie van dit Evangelie of twijfelt u aan de canonieke integriteit van dit geschrift, dan hebt u mijn Bijbel weggenomen. Wat heb ik dan nog over?

Moderne schrijvers hebben allerlei Godonterende theorieën geopperd en verfijnde en subtiele vormen van inspiratie bedacht. Maar al deze theorieën en bedenksels leiden tot hetzelfde resultaat, namelijk de feitelijke ontkenning van de inspiratie op zich. Ze neigen allemaal naar één duidelijk en onvermijdelijk resultaat: de omverwerping van Gods Woord. Aanvaard dan met dankbaarheid elke vervulde profetie als een duidelijk bewijs van de waarheid van de Bijbel. Elke vervulde profetie bevestigt uw persoonlijke geloof in de inspiratie, volmaaktheid en dierbaarheid van het goddelijke Woord. Dit Woord is alles wat u nodig hebt om geleid te worden door de zonden, strikken en smarten van dit leven heen, tot de zaligheid en de heerlijkheid van het leven dat komt. Houd vast aan de volmaaktheid van deze twee getuigen: het Oude en het Nieuwe Testament. Deze bevestigen en versterken elkaar. Het Oude Testament voorzegt het Nieuwe en het Nieuwe is de vervulling van het Oude. Zo getuigen beide testamenten eensgezind: 'Uw Woord is de waarheid' (Joh. 17:17).

Zijn godheid

Nu wij deze Naam van onze Heere gaan overdenken, worden we vanaf het allereerste begin geconfronteerd met de meest wondervolle en heerlijke leer van het christelijk geloof: de godheid van de Zoon van God. Deze leer is een essentieel onderdeel van de openbaring.

Ze is niet slechts aanvaard door een bepaalde tak van de christelijke kerk, maar door de kerk als geheel. Zelfs in de belijdenis van de meest ontaarde kerkelijke gemeenschap, de kerk van Rome, is deze leerstelling opgenomen. Deze is daar echter wel met veel onjuistheid in de leer vermengd en bedekt met zo veel bijgelovigheid in de godsdienst, dat haar kracht bijna geheel verbroken en haar glans omsluierd is.

De misschien wel meest heldere en ernstige verwoording van deze essentiële waarheid wordt gevonden in de geloofsbelijdenis van de Engelse kerk. Het artikel waar ik op doel, luidt zo: 'De Zoon, Die het Woord van de Vader is, van eeuwigheid geboren uit de Vader, de enige en eeuwige God en één van wezen met de Vader, nam de menselijke natuur aan in de schoot van de gezegende maagd, van haar wezen. Zo werden twee gehele en volmaakte naturen, dat wil zeggen de godheid en de mensheid, samengevoegd in één Persoon, om nooit te worden gescheiden. Daarom is er één Christus, geheel God en geheel Mens, Die waarlijk geleden heeft en is gekruisigd, gestorven en begraven, om Zijn Vader met ons te verzoenen en een offer te zijn, niet alleen voor de erfschuld, maar ook voor alle dadelijke zonden van de mensen.'¹

Maar deze fundamentele leer van ons geloof – de godheid van Christus – rust niet alleen op een menselijke getuigenis. Zij kan zich beroepen op een hoge en goddelijke autoriteit, ter ondersteuning van deze waarheid. Ze rust op de openbaring en het onderwijs van Gods geïnspireerde Woord. Laten we ons nu hierop richten.

De Naam van onze Heere die we nu bespreken, bevestigt duidelijk Zijn godheid: 'God met ons'. Omdat we maar beperkte ruimte hebben, kan het bewijs dat we naar voren willen brengen om deze leer te bevestigen slechts een samenvatting zijn. Deze Naam vormt op zichzelf al voldoende bewijs voor deze leer, voor elke eenvoudige en ernstige geest die de waarheid hierover wil leren kennen.

1 Artikel 2 van de *Thirty-nine Articles of Religion*.

De tegenwoordigheid van God bij de mensen is in alle bedelingen van de kerk een erkend feit geweest. De Joden ontvingen, als Gods uitverkoren volk, een meer onmiddellijk teken van Zijn aanwezigheid, door de verschijning van een goddelijke glans die de heilige tabernakel omhulde. Ze noemden dit de 'Shechinah' of de 'goddelijke tegenwoordigheid'. God was met hen 'des daags in een wolkkolom (...) en des nachts in een vuurkolom' (Ex. 13:21). Maar deze symbolische en buitengewone verschijning van de goddelijke tegenwoordigheid moest tegelijk met de eerste tempel ophouden. Een nieuwe en meer geestelijke bedeling verving de oude. Een andere en meer wondervolle tempel omhulde de Godheid! God zou nog steeds met Zijn volk zijn en te midden van Zijn kerk wonen, maar het zou zijn 'God, geopenbaard in het vlees' (1 Tim. 3:16). En dit is de Naam waarmee Hij gekend zou worden: 'Emmanuël, God met ons'.

Welke bewijsvoering wordt hier gebruikt? Kort gezegd: alles wat bij de Godheid hoort, wordt toegeschreven aan onze Heere. Zo horen de namen en titels van de Godheid Hem toe. Hij wordt nadrukkelijk de 'Eerste en de Laatste' genoemd (Openb. 22:13), 'Die was en is en komen zal' (zie Openb. 1:8). Hij wordt 'de Almachtige' genoemd (Openb. 1:8), 'Vader der eeuwigheid' (Jes. 9:5), 'de Heere der heerlijkheid' (1 Kor. 2:8), 'de Heere, de God der heilige profeten' (Openb. 22:6), de eniggeboren Zoon van God (Joh. 3:16), 'het Afschijnsel van Zijn heerlijkheid, het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid' (Hebr. 1:3).

Zoals ik al heb gezegd, zijn dit geen ledige titels. Ze betuigen en belichamen Zijn godheid. Hoe zou het zijn als Hij er niet was geweest, voordat Hij de horizon van onze aarde aanraakte? Als Hij niet van eeuwigheid af zou bestaan in het goddelijk Wezen en in de glorieuze majesteit van de allerhoogste God? Kon dan met enig recht tegen Hem gezegd worden: 'Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid' (Hebr. 1:8)? Of: 'Wij danken U, Heere God almachtig, Die is, en Die was, en Die komen zal' (Openb. 11:17)? Of: 'Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet ophouden' (Hebr. 1:12)? Of: 'gisteren en heden Dezelfde en in eeuwigheid' (Hebr. 13:8)?

Maar niet alleen de titels, ook de werken van de Godheid worden aan Emmanuël toegeschreven. Er wordt gezegd: 'Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt dat gemaakt is' (Joh. 1:3). 'Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem' (Kol. 1:16-17). Hij 'draagt alle dingen door het woord van Zijn kracht' (Hebr. 1:3) en Zijn troon is in alle eeuwigheid (Hebr. 1:8). Hij Die er was vóór alle schepselen, moet Zelf ongeschapen zijn. Hij Die er was vóór alle wezens, moet Zelf pre-existent zijn. Hij Die alle werelden, alle wezens en alle dingen kan scheppen en onderhouden en regeren, moet wel de eeuwige, almachtige, alomtegenwoordige en eeuwige Jehovah zijn. Toch worden al deze dingen toegeschreven aan onze gezegende Heere.

De wonderen van onze Heere bevestigden evenzo Zijn goddelijkheid. Daardoor toonde Hij Zijn goddelijke en wonderbaarlijke macht. Hij genas de zieken, herstelde het zicht van blinden en het gehoor van doven. Hij gaf kracht aan verlamden, voedde duizenden mensen met een paar broden en visjes en stilde de storm. Hij toonde Zijn macht over de dood en het graf, door het graf te beroven en zijn prooi te redden van de dood. Hij bracht de geest terug uit het dodenrijk en het lichaam uit het graf, zodat het weer deel kon nemen aan het leven en het dagelijkse werk.

Heeft onze Heere ooit Zijn wezenlijke godheid ontkend? Nooit! Integendeel, Hij bevestigde die leer steevast en erkende daarmee ronduit dat Hij één was met God. Vandaar dat Hij zei: 'Indien Ik niet doe de werken Mijns Vaders, zo gelooft Mij niet; maar indien Ik ze doe, en zo gij Mij niet gelooft, zo gelooft de werken; opdat gij moogt bekennen en geloven, dat de Vader in Mij is, en Ik in Hem' (Joh. 10:37-38). 'Ik en de Vader zijn één' (Joh. 10:30). En als Hij Zijn bediening op aarde afsluit, geeft Hij Zijn apostelen opdracht om uit te gaan, 'dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons en des

Heiligen Geestes' (Matth. 28:19). Het is alsof Hij hiermee nog één keer volledig en demonstratief Zijn eenheid met het Wezen en de onbegrijpelijke natuur van de Godheid wil duidelijk maken. Hoe slordig, ongepast en goddeloos zou deze taal zijn geweest, als Hij niet gelijk was aan de Vader. Dan zou het ongepast zijn geweest dat Hij Zich zo presenteerde als het Voorwerp van ons geloof, onze hoop en onze liefde, samen met de Vader en in gelijke mate als Hij.

Zo wijden we ons aan de drie-enige God, aan elk van de drie Personen, met onvoorwaardelijk geloof, de diepste liefde, de meest eerbiedige aanbidding en de meest plichtsgetrouwe gehoorzaamheid. Hoe bezielend en heiligend is de gedachte dat we dat doen omdat we drie onderscheiden Personen herkennen in de ene Godheid. Zo verwachten we de rijke en onschatbare zegeningen die voortvloeien uit de liefde van God de Vader, door de verdiensten van God de Zoon, en door de kracht van God de Heilige Geest.

De noodzaak van Zijn godheid

Dit laat ons een andere kant van dit onderwerp zien, die eveneens deze leer bevestigt. Ik doel op de noodzaak van de godheid van Christus, zoals verondersteld in de gehele gang van de verlossing. Er had geen redding van zondaars kunnen zijn los van de drie Personen van de Godheid. In het volbrengen van de verlossing, het meesterwerk van Jehova, was het noodzakelijk dat er genoeg gedaan werd aan Gods zedelijke wet. Dat moest gebeuren in de vorm van een volkomen verzoening voor de ontelbare overtredingen. Hierdoor zou de gerechtigheid van de wet volledig worden gehandhaafd en zouden de eisen van het recht volledig worden ingewilligd.

Het was net zo noodzakelijk dat er een voorziening getroffen werd, niet alleen om de zonde te vergeven en de zondaar te rechtvaardigen, maar ook om te zorgen voor het geestelijk herstel van de ziel. Door vergeving en rechtvaardiging alleen zou geen zondaar in de hemel kunnen komen. Vandaar dat de Drie-eenheid van God noodzakelijk is. De Vader staat bekend als de liefdevolle Persoon, de Zoon als Degene Die voor de mens sterft, de Geest als Degene Die de mens

opnieuw geboren doet worden. De gelijke goddelijke liefde bindt echter een drievoudige gordel rondom elke gelovige heilige.

Hebben we nog meer bewijs nodig? Zie op Hem, terwijl Hij met een zegel de waarheid van Zijn godheid bevestigt. Zie op Hem, Die aan allen laat zien dat Hij de Koning der koningen en de Heere der heren is (Openb. 17:14). Hij overwint satan, Hij overwint de dood, Hij breekt de banden van het graf en stijgt triomferend op naar de hemel. Hij neemt de gevangenis gevangen en vanaf dat moment deelt Hij Zijn genadevolle zegeningen uit aan mensen, zelfs aan de meest opstandige, opdat God bij hen kan wonen (Ps. 68:19; Ef. 4:8).

Voordat ik me op het tweede deel van dit onderwerp richt, wil ik eerst nog iets zeggen ten behoeve van de waarheid die we zojuist overdacht hebben. Dit is een onderwerp dat onze biddende bestudering waard is en het meest onvoorwaardelijke geloof van al Gods kinderen vraagt. De leer van de incarnatie, de menswording van Christus, is de belangrijkste hoeksteen van ons geloof. Hierop rust het hele gebouw van onze redding. Dit is de sleutel die het diepe geheim van goddelijke liefde ontsluit. Dit is de oplossing voor elke moeilijkheid waar de ziel mee te maken krijgt in haar strijd om gered te worden.

Laat uw geloof deze waarheid eenvoudig aangrijpen, dan is alles veilig wat uw eeuwig welzijn betreft. Wacht niet om eerst het arme paslood van uw verstand te gebruiken voordat u gelooft. Wacht niet om het aan te nemen totdat u het begrijpt. Ontvang het met de eenvoud van een klein kind, en het zal u gelukkig maken. Dit is het grote geheimenis van de godsvrucht. U bent een eindig wezen, een zondig, eindig wezen. Hoe zou u dit geheel kunnen begrijpen, deze waarheid die de hoogten van de oneindigheid raakt en haar diepten peilt? Zelfs engelen buigen zich hierover met nederigheid, eerbied en ontzag. Leg uw verstand dan aan de voeten van het geloof, en laat het geloof zijn plaats innemen aan de voeten van Jezus. Ontvang, zoals ik al zei, het koninkrijk van God als een klein kind en u zult gered worden.

Beschouw het niet als liefdeloos, wanneer ik zeg dat er geen redding mogelijk is, los van het geloof in de leer dat God mens geworden is om de mens te redden. In de woorden van de evangelist: 'En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden' (Hand. 4:12). Dit is de 'Steen' die de ontkenner van Christus' godheid en Zijn verzoening verwerpen. Zo plaatsden ze het gebouw van hun toekomst op het drijfzand van hun eigen werken. Als ze daarop blijven rusten, zullen schaamte en eeuwige verachting hun deel zijn.

Word daarom een nederige aanbieder in Bethlehem, een gelovige leerling op Golgotha, een verheugde heilige bij het graf. Dan zal de goddelijke zegen van hem die gelooft, terwijl hij niet gezien heeft, uw deel zijn (Joh. 20:29). Het pad van de reis van de ziel naar de heerlijkheid begint bij de kribbe, slingert zich om het kruis en gaat langs het graf. Dan stijgt het op en loopt uit in het volmaakte gezicht van het geloof, de volle vervulling van de hoop en de grenzeloze zee van liefde die de troon van de hemel omringt. 'Daar zit onze Zaligmaker, gekroond met licht, gekleed met een lichaam als het onze.'²

God met ons

We naderen het onderdeel van ons onderwerp dat dit alles zegenrijk dichterbij onszelf brengt. 'Emmanuël, God met ons.' Hoe wonderlijk en volledig overbrugt deze waarheid, de incarnatie, de wijde kloof tussen de Oneindige en de eindige, tussen God en mens! God is voor de geest van de gelovige niet langer een onbegrijpelijke en onzichtbare abstractie. Hij wordt dichtbij gebracht, als het ware zichtbaar, tastbaar, werkelijk. In dit ene woord ligt de betekenis: Hij is *met* ons. Laat ik deze heerlijke waarheid, die niet minder bevindelijk en kostbaar is dan de vorige, met een paar bijzonderheden illustreren.

² Twee regels uit een hymne over de Heilige Geest uit een zondagsschoolboekje: 'Where sits our Savior, crowned with light, clothed in a body like our own.'

In de eerste plaats is Emmanuël *God* met ons. Hier stijgen we oneindig ver boven de mens uit. Het is niet slechts een engel die met ons is, of een mens die bij ons is. Het is de Godheid Die met ons is, niemand minder dan Jehovah Zelf, Israëls Verbondsgod en Wachter. We hebben niet genoeg aan iets wat minder is dan de Godheid. Als de Godheid ons niet te hulp komt, als de Godheid Zich niet naar ons bukt in onze lage staat, als de Godheid ons niet redt, dan zijn we voor eeuwig verloren.

Toen we vielen in de eerste Adam, verloor onze mensheid al haar oorspronkelijke gerechtigheid en kracht. Als de Godheid niet tussentrad voor ons, als God niet Zelf onze redding op Zich nam, dan was de duisternis van de eeuwige dood het onvermijdelijke gevolg van onze val geweest. Maar er was van eeuwigheid een plan van bevrijding! God was in de oneindige raad van Zijn eigen gedachten vastbesloten Zijn van eeuwigheid gekozen en geliefde volk te redden. Hij zag dat er geen oog was om medelijden met hen te hebben en geen arm om hen te redden. Hij besloot hen te redden, begon ermee en volbracht het. Straks zal de eindeloze eeuwigheid Zijn Naam verheerlijken en Zijn lof verkondigen.

O, geliefden, wat een geruststellend en troostvolle waarheid: God met ons! Nu voelen we ons opgewassen tegen elke dienst, voorbereid voor elke beproeving, gewapend tegen elke aanval. De Godheid is ons schild, de Godheid is ons wapen, de Godheid is onze Vader en onze Vriend. We hebben te maken met de Goddelijke. De Goddelijke is voor ons gestorven, heeft voor ons voldaan, heeft ons gered en zal ons veilig naar de gewesten van de zaligheid brengen. 'Want deze God is onze God eeuwig en altoos; Hij zal ons geleiden tot de dood toe' (Ps. 48:15).

O, mijn lezer, zorg dat uw hoop gebouwd is op niets meer of minder dan op Christus. Om gered te worden, moet de 'Rots der eeuwen' uw enige fundament zijn. Als u niet bekleed bent met de gerechtigheid van God wanneer u voor Hem verschijnt, zal Hij tegen u zeggen: 'Hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?'

(Matth. 22:12). Sprakeloos zal de tong dan zijn die hier zo vloeiend en vernuftig vele en ijdele verontschuldigungen uitsprak, of zo luid en vol overgave deelnam aan de eredienst zonder dat zijn hart erin lag. Ik herhaal dit met alle ernst: als u opgeroepen wordt voor Zijn geduchte rechterstoel, en u hebt geen betere gerechtigheid om mee voor God te verschijnen dan uw eigen godsdienstige plichten, gewoontes of daden, dan was het beter voor u geweest als u nooit geboren was. O, gooi weg die melaatse kleding, waaraan u zo lang en zo innig hebt vastgehouden alsof het een wit en mooi gewaad was! Alsof dat gepast was om ermee te verschijnen voor de heilige, heilige, heilige Heere God! Aanvaard met berouw en geloof de 'rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven' (Rom. 3:22).

Dodelijke daden zijn dodelijk, die laten u als een onderste molensteen zinken in de donkere schaduwen van de bodemloze put. Maar één gelovige blik op de gekruisigde Zaligmaker is het leven en de onsterfelijkheid. Eén blik doet u uitrijzen boven de vloek, boven uw zonden, uit de vreselijke put en de modderige klei van uw huidige veroordeling. Eén blik brengt u in de zonovergoten gebieden van vergeving, vrede en hoop.

Opnieuw wil ik mijn gelovige lezer eraan herinneren dat 'Emmanuël' betekent: 'God met ons'. Kom daarom, en leun op Zijn almachtige arm! In al uw behoeften kan worden voorzien vanuit Zijn oneindige voorraden. Er is geen steen van moeilijkheden op uw pelgrimsreis die Hij niet kan verwijderen. Er is geen last die Zijn arm met macht niet kan dragen, geen benauwdheid waarin Zijn wijsheid niet leiden kan. Kort gezegd: er is geen enkele situatie waar, onze altijd tegenwoordige God, niet tegen opgewassen is. Maak in geloof en nederigheid gebruik van de goddelijkheid van uw Heiland. Als alles wat slechts menselijk is, heeft gefaald, afgeknapt is als een zijden draad, opgelost als een voorbijgaande damp, of als uw te gretig leunende hand is doorboord als een verbrijzeld riet – grijp dan deze kostbare waarheid aan en zeg: 'God, mijn Zaligmaker, is met mij, met alle onuitputtelijke middelen van Zijn godheid. Waarom zou ik dan vrezen?'

Geopenbaard als God met ons

Uit de waarheid die we besproken hebben, volgt dat Emmanuël *geopenbaard* is als God met ons. Het grote doel van de komst van Christus naar onze wereld was God bekend te maken aan de mens, in al de heerlijkheid van Zijn Wezen en in overeenstemming met Zijn volmaaktheid. De natuur biedt ons slechts een zwakke en onvolmaakte weerspiegeling van God. Meer kennis van het goddelijke Wezen bezat Kaïn niet. Hij bracht zijn gedachten over God tot uitdrukking in het offer dat hij bracht van de vruchten van het land. Hij had een natuurlijk beeld van God en gaf dat vorm in een natuurlijke godsdienst. Maar Abels kennis van God omvatte Zijn zedelijke eigenschappen: heiligheid, rechtvaardigheid en waarheid. Hij offerde een geslacht lam. Dat toonde zijn inzicht in het zedelijke karakter en de regering van Jehovah. Het was tegelijkertijd een boetvaardige bekentenis van zijn zondigheid en een gelovige bevassing van het Lam van God, Dat geslacht is voor de grondlegging van de wereld (Openb. 13:8).

O, laat uw kennis van God meer omvatten van Zijn wezen, regering en heerlijkheid, dan de zon, de sterren of de bloemen u kunnen vertellen. Aan gindse azuurblauwe hemel vindt u geen woorden die u verzekeren van de vergeving van zonden, van redding of van de hemel. Alleen als u ziet op 'de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus' (2 Kor. 4:6) kunt u leren hoe u gered kunt worden van de hel en voorbereid worden op de hemel. Christus openbaart God als de zonde vergevende en verzoende God. Ja, meer nog: waar leren we over het vaderlijke karakter van onze God, anders dan in Christus? Waar leren we de dierbare naam 'Vader' te spellen, anders dan aan de voeten van Christus, terwijl we Zijn liefelijk aangezicht aanschouwen? Als we vragen: 'Toon ons de Vader, en het is ons genoeg', dan antwoordt Jezus: 'Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien' (Joh. 14:8-9).

Zo tilt onze Emmanuël de ontzaglijke sluier op en toont Hij ons God als Degene Die onze zonden vergeeft, onze persoon rechtvaardigt en ons opneemt in de omhelzing van Zijn Vaderlijke liefde. Er is

waarschijnlijk geen lied dat dit beter en mooier weergeeft dan dat van de beroemde Watts.³ Het is nog steeds een van de meest toonaangevende liederen op aarde:

*Lieflijkste van alle Namen,
mijn Jezus en mijn God!
Wie kan Uw hemelse liefde weerstaan,
of Uw bloed gering achten?
Door de verdiensten van Uw dood
glimlacht de Vader weer;
door Uw voortdurende voorbidding
woont de Geest bij de mensen.*

*Tot ik God in menselijk vlees zie,
vinden mijn gedachten één troost:
De heilige, rechtvaardige en geheiligde Drie
maken mijn geest zeer bevreesd,
maar als Emmanuël's aangezicht verschijnt,
begint mijn hoop en mijn vreugde.
Zijn Naam verdrijft mijn slaafse angst,
Zijn genade neemt mijn zonden weg.*

3 Deze hymne is geschreven door Isaac Watts (1674-1748). 'Dearest of all the names above, / My Jesus and my God! / Who can resist Your heavenly love, / Or trifle with Your blood? / It is by the merits of Your death / The Father smiles again; / It is by Your interceding breath / The Spirit dwells with men. // Until God in human flesh I see / My thoughts one comfort find, / The holy, just, and sacred Three / Are terror to my mind; / But if Emmanuel's face appear, / My hope, my joy begins; / His name forbids my slavish fear, / His grace removes my sins!'

God met ons in onze menselijke natuur

Emmanuël is God met ons in onze menselijke natuur. Hoe dichtbij bent U, o Heere! Bekleed met mijn vlees! Wat? Boog U Zich naar mijn menselijkheid? Verenigde U mijn arme, zwakke natuur met Uw godheid? Werd U been van mijn been en vlees van mijn vlees? Mijn natuur is zo ziek, verlamd, gekweld, zo bang, zwak en bevend. Vaak zucht ik om deze neer te mogen leggen als een last die ik niet langer kan dragen. Bedekte deze zelfde natuur Uw godheid, mijn Heere? Hoe dicht hebt U Uzelf bij mij gebracht! U bent waarlijk *God met mij*, want U bent *God in mij*.

Zo opent de mensheid van onze mensgeworden God een bron van onuitsprekelijk mededogen. Wij hebben menselijk mededogen nodig, omdat we mensen zijn. Mededogen van engelen helpt ons niet, noch enkel goddelijk erbarmen. Een liefdevolle, tedere en meelevende aanraking van een mens, o hoe rustgevend en aangenaam is dat in ons verdriet en lijden! Eens vroeg Emmanuël daarom en hunkerde Hij ernaar, maar werd het Hem geweigerd. Hij zal u niet berispen als u zich in lijden en verdriet als een kind smekend aan Hem vastklampt, hunkerend naar zo'n aanraking. 'Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, zoals wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde' (Hebr. 4:15).

God met ons als Redder

Emmanuël is God met ons als Redder. Hij draagt onze zonden, boet voor onze misdaden en is Degene Die 'Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk' (Ef. 5:2). Hij was bij ons om deze verzoening aan God te geven in de weg van Zijn gehoorzaamheid en dood. Hij voldeed aan alle eisen van de wet en aan alle vorderingen van het recht. Zo verzoende Hij ons voor altijd met God. 'In Wie wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden' (Kol. 1:14). Het was de heilige deugd van Zijn godheid die een alles overtreffende kracht verleende aan Zijn actieve en passieve middelaarschap. Hij offerde Zichzelf Gode onbestraffelijk op (Hebr. 9:14). Daardoor ontvingen wij, die bezoedeld waren door de zonde, vrije en volkomen vergeving.

Zo is de zonde afgewassen door het bloed van God (Openb. 1:5). Door de gerechtigheid van God zijn we gerechtvaardigd. Door de genade van God zijn we gered. Daarom zal op het hoofd van Emmanuël de kroon van de Godheid eeuwig bloeien (Ps. 132:18). Kunt u dan, o boetvaardige, wenende zondaar, twijfelen aan het vermogen of de gewilligheid van Christus om u te redden? Bevende gelovige, u hebt uw verlorene ziel aan Hem opgedragen. Twijfelt u eraan of Hij die zal bewaren tot die dag waarop Hij uw ziel zal voorstellen aan de Vader als een van de vele schitterende juwelen aan Zijn midde-laarskroon?

God met ons in elke gebeurtenis en situatie

Emmanuël is God met ons in elke gebeurtenis en omstandigheden van ons leven op aarde. Onze levensgeschiedenis is al bekend bij Hem en ook door Hem bepaald en gevormd. Er is geen onzekerheid, geen louter toeval in de onbeduidendste gebeurtenissen van ons leven. Het is bemoedigend en troostvol, geliefden, om dit in gedachten te houden. Een verpletterende gebeurtenis kan op het eerste moment ons geloof in deze waarheid doen wankelen. Het is zo onverwacht en ongewenst, zo vreemd en raadselachtig, dat we op zo'n moment uitroepen: 'Is Gods hand hierin? Heeft dit een plaats in Zijn eeuwig verbond? Kan dit behoren tot alle dingen die voor mij medewerken ten goede?' (zie Rom. 8:28). Even zijn onze gevoelens verward en wankelt ons geloof. Maar de Heere komt ons te hulp. Hij laat Zijn kind niet lang in twijfel, hetzij over de bron van de gebeurtenis, hetzij over de hand die deze bestuurd heeft en ook de uitkomst leidt. Ja, geliefden, heel uw persoonlijke geschiedenis, van uw eerste tot uw laatste adem, is opgenomen in het eeuwige genadeverbond. Een onzichtbare hand, de hand van een Vader, houdt de verborgen draad vast die verweven is met uw huidige leven en dat hele web in stand houdt.

O, hoe verzekert 't het geloof en hoe kalmeert het de geest, te kijken naar de aanzwellende golven, de donkere luchten, de laaghangende wolken, en in dat alles de liefhebbende Vader te zien! We hebben meer vastheid van ons geloof nodig ten aanzien van ons goddelijke

en onwrikbare Middelpunt. Alles buiten God is veranderlijk en wisselt steeds. Hier is niets bestendig, niets is blijvend. Alleen God is onveranderlijk. Alleen de hemel is waar. Maar in alle wisselende gebeurtenissen en voorvallen van dit veelbewogen, veranderlijke leven herkent de gelovige de onzichtbare Hand die het geheel beweegt. Hij ziet ondoorgrondelijke wijsheid waar anderen niets dan onbezonnenheid zien. Een gelovige ziet orde waar anderen slechts verwarring zien en zilveren licht waar anderen niets dan enkel duisternis zien.

En waarom? Omdat de gerechtvaardigden leven door hun geloof. Een mens uit de wereld is een mens van het 'zien' en hij leeft alleen bij het 'waarneembare'. Maar een kind van God wandelt door geloof, leeft door het geloof en staat door het geloof. Dit is de leidraad waarmee hij de wonderen van Gods voorzienigheid ontrafelt, de sleutel waarmee hij het geheim van Gods Woord opent. Als hij door de wonderlijke telescoop van het geloof kijkt, ziet hij dingen die men niet ziet en dingen die eeuwig zijn (2 Kor. 4:18). Als hij alle gebeurtenissen door dit goddelijke beginsel verklaart, ziet hij God in alles.

*Er is een licht in gindse luchten,
onzichtbaar licht voor uitwendige ogen;
maar helder en klaar voor het innerlijk gemoed
schijnt ze, de ster van de voorzienigheid.
De glans van de troon die in het middelpunt staat
komt van God, van God alleen;
de lichtstraal die nog nooit is verbleekt,
de ster die schijnt tot achter het voorhangsel.
En het geloof, ongeschokt door aardse angsten,
zal het oog opheffen, al is het betraand;
terwijl het rondom donker is als de nacht,
zal het onvermoeid naar het hemelse licht zien.
Te vergeefs slaan ze mij – de mens doet slechts
wat God toelaat met een andere bedoeling;
voor het oog hanteren zij de roede,
maar het geloof belijdt dat het alles van God komt.*

*Laat mij dus vastberaden mijn weg gaan,
gesterkt door die troostende straal,
die, schijnend van ver, duidelijk dringt
door dichte wolken en donkerheid heen.⁴*

God met ons in een tijd van tegenslag

Maar misschien is deze titel van onze Heere voor de ervaring van een christen nog wel het meest veelzeggend en dierbaar in een tijd van tegenslag. Juist onder de tucht van beproeving, verdriet en nood, voelen we dat we 'Christus met ons' nodig hebben. En juist dan is Hij ook met ons! O verdrukte, Hij is Emmanuël, God met u in uw verdrukking. De wateren zullen u niet overstromen, want Hij regeert de wind en de golven. Hij is met u in uw verlies, o rouwdragende, want toen Hij op aarde was, vergoot Hij de heetste tranen in bewogenheid over een smart als de uwe. Hij is met u, o verzochte, want Hij is in alles verzocht geweest gelijk als Zijn broederen (Hebr. 4:15). Hij weet hoe Hij degene die verzocht wordt, moet ondersteunen.

Wat is op dit moment uw toestand? Verwoesten ziekte en lijden langzamerhand uw aardse tabernakel? Raast een wilde storm van tegenspoed fel over u heen? Is de giftige pijl van laster op u gericht? Doorboort de liegende tong van boosaardigheid u? Luister dan naar de rustgevende nodiging van Emmanuël, Die u smeekt te komen en

⁴ Dit gedicht 'Het licht boven ons' is geschreven door een zekere mevrouw Guyon, toen zij ten onrechte in de gevangenis zat. 'There is a light in yonder skies, / A light unseen by outward eyes; / But clear and bright to inward sense / It shines, the star of Providence. / The radiance of the central throne, / It comes from God, and God alone; / The ray that never yet grew pale, / The star that shines within the veil. / And faith, unchecked by earthly fears, / Shall lift its eye, though filled with tears; / And while around 'tis dark as night, / Untired shall mark the heavenly light. / In vain they smite me – men but do / What God permits with different view / To outward sight they wield the rod, / But Faith proclaims it all of God. / Unmoved thus let me keep my way, / Supported by that cheering ray, / Which, shining distant, renders clear / The clouds and darkness thronging near.'

in de kamers van Zijn liefde te schuilen tot de rampen voorbij zijn. Hij wil dat u door het geloof de lettergrepen van Zijn dierbare Naam leert spellen. Zo zult u een sterke vertroosting ontvangen, die voortkomt uit de verzekering dat God in Christus krachtig bevonden is een Hulp te zijn in uw benauwdheden (Ps. 46:2).

De goddelijke beloften aan de kerk van God zijn de kostbare erfenis van onze kerk nu. 'Vrees niet, want Ik ben met u; wees niet ontzet, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid' (Jes. 41:10). 'Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken. Want Ik ben de Heere, uw God, de Heilige Israëls, uw Heiland' (Jes. 43:2-3).

God met ons in ons stervensuur

Emmanuël is 'God met ons' in het plechtige uur wanneer hart en vlees bezwijken (Ps. 73:26). Hij is met ons als de dood komt, die aangestelde boodschapper van het eeuwige verbond, die de verlore ziel de heerlijke tegenwoordigheid van de Heere binnenbrengt. In afwachting van dat plechtige moment moet het geloof zich sterken met deze kostbare waarheid. Het is een ernstige zaak om te sterven, ook voor een christen. Vaak is de vernieuwde geest bij dat vooruitzicht vervuld met vrees. Maar als Jezus met Zijn heiligen is, is Hij dat zeker op dat moeilijke en ernstige moment.

Hebt u ooit gehoord dat Christus één van Zijn met bloed betaalde heiligen alleen de Jordaan over liet steken? Begeleidde Hij hen wel op hun reis door de woestijn, en verliet Hij hen aan de oever van de koude rivier? Nooit! Ik heb menig gelovige gekend die twijfelend en met vreeze en beven afdaalde tot de rand van de rivier. Maar nooit heb ik iemand gekend die niet al zijn twijfel, vrees en beven op de oever achterliet en de rivier overstak in vrede, vreugde of overwinning. Hoe zal het zijn als de christelijke hardloper hijgend het doel nadert, de vermoeide pelgrim met zijn stuk gelopen voeten aan het einde van de reis komt, en de reiziger de laatste storm heeft doorstaan

en de haven binnengaat? Hoe zal het zijn als de soldaat zijn laatste strijd heeft gestreden, zijn pantser losmaakt en zijn zwaard in de schede steekt? O, dan zullen we beseffen, zoals we nooit eerder beseften, hoe werkelijk, dichtbij en gezegend Emmanuël, God in Christus, aanwezig was. Hij leidde ons zachtjes naar beneden in de schaduwrijke vallei. Hij leidde ons overwinnend de hemelse heuvels op van eeuwigdurend licht en eeuwigdurende heerlijkheid. O, laat de dood voor u een aangename gedachte zijn, want God zal met u zijn, en Emmanuël zal de naam zijn die Hij dragen zal. God met ons in het leven, God met ons in de dood; God met ons en wij met God, in alle eeuwigheid.

Dit moet zeker nadrukkelijk en krachtig spreken tot de onbekeerden. Uw goddeloze leven, mijn lezer, is een voortdurend negeren van deze waarheid: 'God met ons'. De keerzijde van deze waarheid is uw ervaring: God ver van mij. 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God' (Ps. 14:1). Dat wil zeggen: u wilt geen God. Uw leven is de belichaming van het afschuwelijke gevoel dat de dichter de atheïst in de mond heeft gelegd: 'Uw afwezigheid is het beste.'

U streeft ernaar onafhankelijk van God te leven. U hebt het gevoel dat u zonder Hem kunt. Meer nog, u bent u ervan bewust dat de dood voor iedereen komt, en daarom weet u dat ook u moet sterven. Maar u geeft er de voorkeur aan om zonder Christus te sterven. Zo bent u vastbesloten om zonder God te leven en zonder de Zaligmaker te sterven. Wat een ellendig leven en wat een verschrikkelijke dood is dat! Het is leven zonder één druppel echt geluk, en sterven zonder één straaltje echte hoop.

Als dit uw huidige en laatste toestand is, dan is niets zekerder, maar ook niets ernstiger, dan dat de hel waar de Bijbel over schrijft, uw lot zal zijn. De 'put van de afgrond' (Openb. 9:1), de drinkbeker vol toorn die ongemengd is (Openb. 14:10), het eeuwige verderf buiten de aanwezigheid van de Heere (2 Thess. 1:9), de worm die niet sterft en het vuur dat niet uitgeblust wordt (Mar. 9:44) zullen uw vreselijke, onbeschrijfelijke, onveranderlijke deel zijn voor altijd.

Maar heeft de Heilige Geest u laten voelen dat u verloren bent? Heeft Hij u de plaag van uw eigen hart laten zien? Heeft Hij u verlangend gemaakt naar verlossing? Hongert en dorst u naar Jezus? Aanvaard dan gelovig, aanvaard zonder aarzelen, aanvaard nu het aanbod van het Evangelie. 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh. 6:37). 'Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden' (Hand 16:31). 'Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde' (1 Joh. 1:7). Dan zult u weten: 'Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is (...), de mens, die de Heere de ongerechtigheid niet toerekent' (Ps. 32:1-2).

Leef in het bewuste gevoel van de tegenwoordigheid van de Heere. Wees niet tevreden met een godsdienst waarvan dit geen essentieel onderdeel is. Streef ernaar in deze atmosfeer te leven en in geen enkele andere. Ga nergens heen waar uw Heere niet zal zijn, ga niet op in een tijdverdrijf waarin Hij niet aanwezig is. O, verlang naar Zijn tegenwoordigheid! Laat wereldgelijkvormigheid, lichtzinnigheid of koudheid Hem niet uit uw armen trekken. En moet u in het donker lopen, waden door beproevingen of strijden met satan, en bemerkt u daarbij niet de ondersteunende, bemoedigende aanwezigheid van Emmanuël, vrees dan niet. Hij is dichterbij dan u denkt. Al is het ongezien, ongehoord en niet gevoeld, toch is Christus nog steeds aan uw zijde, 'krachtig bevonden een Hulp in benauwdheden' (Ps. 46:2).

Hij kent uw verdriet, Hij ziet uw moeite. Hij is bekend met al uw moedeloosheid en geestelijke nood. Aanstonds zal uw door tranen verblinde, met wolken bedekte oog weer open zijn. U zult Emmanuël aan uw zijde zien, in al Zijn goedertierenheid en Zijn liefde en in Zijn alvermogende kracht. Spoedig zullen we ons bewust worden van deze heerlijke aanwezigheid, niet bedekt door een wolk, niet gemengd met tranen. Geen duisternis meer, geen verdriet. Geen zonde meer en geen scheiding. 'Altijd met de Heere' (1 Thess. 4:17). Wandel in het zonlicht van deze gezegende hoop, en u zult wandelen in het licht des levens. Uw tegenwoordige 'lichte verdrukking' (2 Kor. 4:17) is niets in vergelijking met de heerlijkheid die spoedig aan u geopenbaard zal worden.

O, wanneer we eenmaal in deze zee van liefde en heerlijkheid zijn ondergedompeld, zullen we ons verwonderen. Dan begrijpen we niet dat we onze beproevingen, teleurstellingen en vervolgingen ooit hebben toegestaan ons zó te raken! Eén adem van de hemel, één refrein van het hemelse lied, één blik op onze verheerlijkte Emmanuël en alle trieste herinneringen van het verleden zullen zijn uitgewist, en de eindeloze vreugde en pracht van de toekomst zullen voor ons oplichten.

*God met ons! O heerlijke Naam!
Laat die schijnen in eindeloze roem!
God en mens verenigd in Christus,
wonderlijke diepten en hoogten!*

*God met ons! Geweldige liefde
bracht Hem uit Zijn hof daarboven.
Nu, gij heiligen, verwonder u over Zijn genade,
laat het lied aanzwellen met heilig vuur.*

*God met ons! Maar niet besmet
met de vlek van de eerste overtreder.
Toch doorstond Hij de last van onze zonden,
droeg Hij de schuld, de vloek, de schande.*

*God met ons! O buitengewone genade!
Mogen we Hem zien van aangezicht tot aangezicht,
opdat we Emmanuël zullen bezingen
zoals Hem toekomt: als onze God en Koning!⁵*

5 Deze hymne is geschreven door Sarah Slinn (1758-1831). 'God with its! O glorious name! / Let it shine in endless fame; / God and man in Christ unite; / mysterious depths and height! / God with us! amazing love / Brought Him from His courts above / Now, you saints, His grace admire, / Swell the song with holy fire. / God with us! but tainted not / With the first transgressor's blot; / Yet He did our sins sustain, / Bear the guilt, the curse, the shame. / God with its! O wondrous grace! / May we see Him face to face, / That we may EMMANUEL sing, / As we ought, our God and King!'

